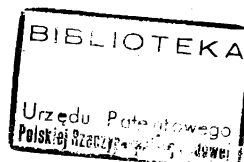

15 czerwca 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F16t 1/34

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9931.

Kl. 13 d 27.

Walter Sydney Ackroyd Backhouse
(Wilmslow, Chester, Wielka Brytania).

Udoskonalony oddzielnik pary.

Zgłoszono 21 marca 1927 r.

Udzielono 26 stycznia 1929 r.

Pierwszeństwo: 13 stycznia 1927 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy oddzielników pary, stosowanych przy generatorach tego rodzaju, w których wilgoć i osad, unoszone przez parę, są usuwane przed jej wypływem, umożliwiając otrzymanie suchej czystej pary.

Stosownie do niniejszego wynalazku oddzielnik zawiera komorę do suszenia pary, rozdzieloną na dwa lub kilka przedziałów zapomocą dwóch lub kilku całkowitych ścianek, posiadających osadzone pod kątem żebra, przyczem komora ta łączy się u góry z wylotem parowym i posiada u dołu zbiornik oraz w ścianie obwodowej otwór lub otwory, przez które wpływa oczyszczona para, pozbawiona w odpowiedniej komorze lub komorach oczyszczających wszel-

kich cząstek stałych, uprzednio w niej zawartych, oraz większej ilości swej wilgoci. Oczyszczona para suszy się ostatecznie w komorze do suszenia, przyczem odciągnięta od pary w tej komorze woda spływa poniżej do zbiornika.

Wynalazek jest szczegółowo opisany w związku z rysunkiem, na którym fig. 1 przedstawia widok z przodu, częściowo w przekroju oddzielnika pary według niniejszego wynalazku; fig. 2 wskazuje widok tego oddzielnika z góry; fig. 3 wskazuje część poprzecznego przekroju jego końca i fig. 4 wskazuje widok z przodu ścianki lub płyty, umieszczonej w komorze do suszenia pary.

Komora 4 do suszenia pary posiada kształt bębna, otwartego na końcach, w gó-

rze którego mieści się kołnierz 5 i śruby do przymocowywania tego bębna do łącznika 6 osłony generatora pary dla połączenia z rurą parową, niewskazaną na rysunku. Do dna komory 4 przylega zbiornik 7 w kształcie głębokiej misy lub części kulistej. Ściana obwodowa komory 4 do suszenia pary posiada dwa średnicowo przeciwległe otwory 8, 9, przez które wpływa para z kanałów 10 komór 11 do oczyszczania pary, które są przymocowane do komory 4 i posiadają kształt wydłużony. Wierzch 14, dno 15 oraz zewnętrzne końce 16 kanałów 10, oczyszczających parę w każdej komorze oczyszczającej 11, nie posiadają żadnych otworów, zaś ich boki są utworzone z szeregu przegródek 12, w które uderza para, a które znajdują się bezpośrednio nad dolnym błotnikiem 13, oddzielonym szczelną ścianką 15 od kanałów 10 w środkowej części oczyszczającej komory 11, która mieści się powyżej. Otwory 8 i 9 w obwodowej ścianie komory 4 do suszenia pary posiadają średnicę lub szerokość nie większą od szerokości kanałów 10 do oczyszczonej pary; komora ta jest przedzielona pionową szczelną ścianką lub płytą 17, przechodzącą przez środek komory z jednej strony otworu 8 do przeciwległej strony przeciwległego otworu 9. Ta szczelna ścianka lub płyta 17 posiada żebra 18, wystające na jej obu stronach w kierunku kanału lub kanałów 10 do oczyszczonej pary, które łączą się z danym przedziałem komory 4. Żebra 18 mogą być umieszczone pionowo, jak wskazano na rysunku, lub poziomo lub też pochyło; mogą być one również ciągłe lub przerywane, lecz w każdym przypadku tworzą one przestrzeń, w którą wpada oczyszczona para i jest zmuszona zmienić nagle swój kierunek, uderzając o ściankę lub płytę, gdy dąży do góry i wchodzi do rury parowej.

Wszelkie kropelki wody, które mogą być unoszone przez oczyszczoną parę, jak np. u wierzchołka komory 4, osiadają na ścian-

ce lub płycie 17 i na żebrach 18, a następnie spływają wzdłuż do zbiornika 7, który, w razie potrzeby, może być oddzielony od komory do suszenia pary przegródką, z odpowiednim otworem do odprowadzania wody, poniżej ścianki i żeber.

Najniższe miejsca błotników 13 pod kanałami do oczyszczonej pary są połączone z rurą wydmuchową 19, prowadzącą nazewnątrz urządzenia do wytwarzania pary, do której (lub też do oddzielnej rury) może być przyłączony zbiornik 7 komory 4, zapobiegając w ten sposób bezpośredniemu przenikaniu w niego pary; błotniki są zaopatrzone w rury odwadniające z jednodrogowymi zaworami 20, przez które woda może być przelana do wody generatora pary, gdy osiągnie ona wysoki poziom, lecz które zapobiegają również przenikaniu wody do błotników.

Końcowe ścianki 16 komory oczyszczającej 11 mogą być zaopatrzone w podpórki 21 stosowne do założenia bolców, za pomocą których końce aparatu mogą być przymocowane do osłony generatora pary.

Oczywiście, że może być zastosowana większa ilość ścianek lub płyt, a nie jedna, jak to wskazano w opisie i na rysunku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Oddzielacz pary w zastosowaniu do generatorów pary, znamienny tem, że zawiera komorę parową, rozdzieloną na dwa lub kilka pionowych przedziałów z jedną lub kilkoma szczelnymi ściankami z osadzonemi pod kątem żebrami, która łączy się u góry z wylotem parowym i posiada u dołu zbiornik oraz otwór lub otwory w ścianie obwodowej do wpływania oczyszczonej pary, pozbawionej wszelkich cząstek stałych, uprzednio w niej zawartych oraz większej ilości swej wilgoci w przeznaczonych do tego komorze lub komorach oczyszczających i poddanej ostatecznemu osuszaniu w komorze do suszenia, przyczem

odciągnięta od pary w tej komorze woda spływa do zbiornika poniżej.

2. Oddzielacz pary według zastrz. 1 znamienny tem, że boki kanałów do oczyszczonej pary są utworzone z szeregu przegródek, w które uderza para, a które znajdują się bezpośrednio nad dolnym błotnikiem, przechodzącym pod szczelnem dnem kanałów do oczyszczonej pary, wobec czego woda w błotniku nie może zetknąć się z oczyszczoną parą w mieszczącym się powyżej kanale do tej pary.

4. Oddzielacz pary według zastrz. 1 i

2, znamienny tem, że zbiornik lub błotnik lub też obie te części razem są połączone z odchodową rurą lub z rurami, przyczem rura lub rury lub też zbiornik i błotnik są zaopatrzone w jednodrogowe lub niezwrotne zawory, umożliwiające powrotne odprowadzenie wody do generatora pary.

Walter Sydney
Ackroyd Backhouse.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

